

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Sagsøgt: Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee

Procesdeltager: Eesti Vabariigi Siseministeerium

Konklusion

- 1) Artikel 263 TEUF skal fortolkes således, at i forbindelse med et operationelt program i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999, som tilsigter at fremme det europæiske territoriale samarbejde, henhører et søgsmål til prøvelse af et overvågningsudvalgs afgørelse, hvorved der gives afslag på en ansøgning om støtte, ikke under Den Europæiske Unions Rets kompetence.
- 2) Artikel 267, stk. 1, litra b), TEUF skal fortolkes således, at en programvejledning, der er vedtaget af et overvågningsudvalg i forbindelse med et operationelt program i henhold til forordning nr. 1083/2006 og nr. 1080/2006, som tilsigter at fremme det europæiske territoriale samarbejde mellem to medlemsstater, såsom den i hovedsagen omhandlede, ikke udgør en retsakt fra en af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og at Den Europæiske Unions Domstol derfor ikke har kompetence til at bedømme gyldigheden af bestemmelserne i en sådan vejledning.
- 3) Forordning nr. 1083/2006, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i en programvejledning vedtaget af et overvågningsudvalg i forbindelse med et operationelt program, der er indgået mellem to medlemsstater, og som tilsigter at fremme det europæiske territoriale samarbejde, for så vidt som denne bestemmelse ikke foreskriver, at en afgørelse fra dette overvågningsudvalg om afslag på en ansøgning om støtte kan gøres til genstand for prøvelse ved en retsinstans i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 9.2.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. september 2014 — AS Baltic Agro mod Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Ringkonnakohus — Estland)

(Sag C-3/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — antidumping — forordning (EF) nr. 661/2008 — endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland — betingelser for fritagelse — artikel 3, stk. 1 — den første uafhængige kunde i Unionen — et mellemliggende selskabs køb af ammoniumnitratgødning — varens frigivelse — ansøgning om at få toldangivelserne erklæret ugyldige — afgørelse 2008/577/EF — toldkodeks — artikel 66 og 220 — fejl — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 251 — efterfølgende kontrol)

(2014/C 421/08)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS Baltic Agro

Sagsøgt: Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 skal fortolkes således, at et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, og som har købt ammoniumnitrat af russisk oprindelse gennem et andet selskab, der også har hjemsted i en medlemsstat, med henblik på import til Den Europæiske Union, ikke kan betragtes som den første uafhængige kunde i Unionen i denne bestemmelses forstand, og det kan således ikke opnå fritagelse for den endelige antidumpingtold, der ved forordning nr. 661/2008 blev indført for dette ammoniumnitrat.
- 2) Artikel 66 og artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en toldmyndighed foretager en efterfølgende bogføring af en antidumpingtold, såfremt ansøgninger om at få toldangivelser erklæret ugyldige, som i hovedsagen, er blevet indgivet under henvisning til, at den deri påførte modtager var forkert, og denne myndighed har antaget disse angivelser eller gennemført en kontrol efter modtagelsen af disse ansøgninger.
- 3) Artikel 66 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006, og artikel 251 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2009 af 16. april 2009, er i overensstemmelse med den grundlæggende ret til lighed for loven, som er nedfældet i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i det tilfælde, hvor de nævnte bestemmelser i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006 og nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 312/2009, inden for rammerne af den i artikel 28 TEUF og 31 TEUF omhandlede fælles toldtarif ikke giver mulighed for efter ansøgning at erklære en forkert toldangivelse for ugyldig og således indrømme en modtager, som kunne have påberåbt sig fritagelsen for antidumpingtold, hvis fejlen ikke var sket, en sådan fritagelse.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. september 2014 — Skandia America Corporation (USA),
filial Sverige mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Förvaltningsrätten i
Stockholm — Sverige)**

(Sag C-7/13) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — momsgruppe —
intern fakturering af ydelser leveret af en hovedvirksomhed med hjemsted i en tredjestat til virksomhedens
filial, der er medlem af en momsgruppe i en medlemsstat — spørgsmålet om, hvorvidt de leverede ydelser er
afgiftspligtige eller ej)*

(2014/C 421/09)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Stockholm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skandia America Corporation (USA), filial Sverige

Sagsøgt: Skatteverket

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at levering af tjenesteydelser fra en hovedetablering med hjemsted i et tredjeland til dens filial i en medlemsstat udgør afgiftspligtige transaktioner, når filialen indgår i en gruppe af personer, der kan betragtes som én afgiftspligtig person i forhold til merværdiafgift.